

URLAUB IST SCHÖN.
DAS MEER IST SCHÖN. BLAUER HIMMEL UND SONNENSCHNEIN SIND SCHÖN.
WAR P. OVIDIUS NASO OHNE SINN FÜR DAS SCHÖNE?

P. Ovidii Nasonis
Tristia Epistula Ex Ponto

[Die Stadt, der Weg]

ABGESONDERT
MEHR INDIVIDUELL
PRIVATER

Alta tristissima nocte
tuis imago, qua mihi supremum
tempus in urbe fuit, cum repeto nocte
qua tot mihi cara reliqui, labitur ex oculis, mihi
quoque gutta meis. iam prope lux aderat, qua me
dere Caesar finibus extremae iusserat Ausoniae. nec
um fuerat nec mens satis apta parandi: torpuerant longae
tota nostra mora. non mihi servorum, comitis non curae
pendi: non quae profugo vestis quaeve fuit.

non aliter stupui, quam qui Iovis ignibus ictus vultu
est: sicut nescius ipse suae, ut tamen hanc animi
ter ipse removit, et tandem sensu revulsa, meo, talis
quor' extremam maeros abitura, annos, qui per
multis unus, alter e' ant.

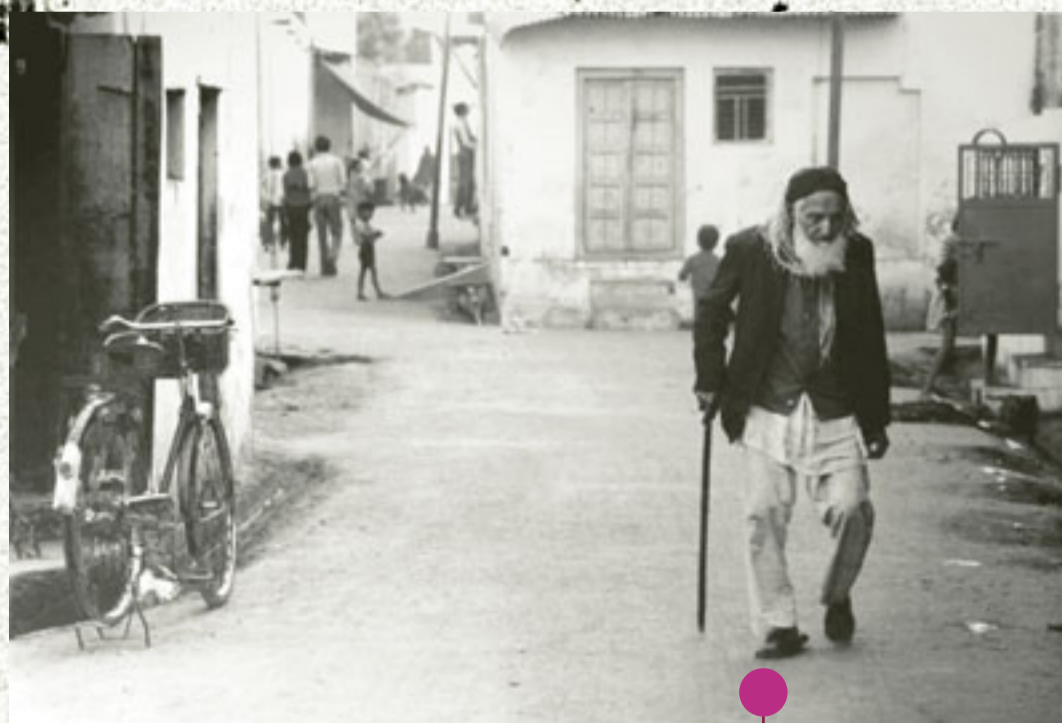
uscor' amans, flentem flens
acrius ipsa tenebat, umbre per
indignas usque cadente genas.
nata procul Libyae, et
versa sub orbe, nec poterat fati
certior esse mei. quocumque
aspiceres, luctus gemitusque so-
nabant, formaque non taciti
fuit: intus erat. femina vir-
que meo, pueri quoque funere
maerent, inque domo lacrimas

quoque sentiat aucter. plac-
to possum non miser esse deo.»
bac prece adoravi superos ego,
pluribus uxor, singultu medios
impediente sonos. illa etiam an-
te Lares passis adstrata capillis
contigit extinctos ore tremente
focos, multaque in adversos effu-
dit verba Penates pro deplorato
non valitura viro.

gibus omnis habet, si licet ex amplis in parvo grandibus
uti, hanc facies Tristis, cum caperetur, erat. iamque quiesce-
bant voce, Lunaque Lunaque nocturnos
alta regebat e' uo.

hanc ego suspensas
et ab hac Capitolia cer-
nens, quae nostro fru-
stra iuncta fuere Lari,
«numina vicinis habi-
tantia sedibus», in-
quam, «iamque oculis
numquam templa vi-
denda meis, dique re-
linquendi, quos urbs
habet alta Quirini, este salutati tempus in omne mihi.
et quamquam sero clipeum post vulnera sumo, attamen
hanc odiis exonerate fugam, caelestique viro, quis me
deceperit error, dicite, pro culpa ne scelus esse putet, ut
quod vos scitis, poenae

iam non orae spectum nox
praecipitata negabat, versaque ab
axe suo Paradisis Arctos erat.
quid facerem.

WEIT ENTFERNT
ZEIT
ORT

VERSTEHEN

DREI WELTEN NICHT
UNMITTELBAR